

23 MINUT V PEKLE

Bill Wiese

Zajímá tě, jak to asi vypadá v pekle?
Pochybuješ, že místo jako tohle může vůbec existovat?
Potom si přečti tenhle článek. Možná změní mnoho tvých teorií.

Jde o přeloženou verzi audio tracků z <http://www.fireonthealtar.com/sermons/index.html>

... Jak jsem již řekl, máme normální práci, neděláme toto pro obživu nebo pro peníze. Víme jen, že nám Bůh řekl, abychom šli a řekli světu o jeho lásce a místě, kam nechce, aby žádné z jeho stvoření šlo. Takže to je důvod proč jsme tady.

Zaprvé bych se chtěl zaměřit na pár věcí, otázek, které mohou být ve vaší mysli. Jak můžeš vědět, že to vše nebyl jenom sen? Zlý sen? Takže zaprvé: Opustil jsem tělo. Viděl jsem svoje tělo ležet na podlaze když jsem se vracel, takže vím určitě, že jsem byl mimo tělo. Nějací křesťané můžou říct: Křesťan nemůže opustit své tělo. Ale to není pravda. V 2.Kor 12:2 Pavel mluví o tom, že ví o nějakém člověku, který byl přenesen do třetího nebe. „*Jestli to bylo v těle či mimo tělo, nevím.*“ Takže jestli neví, tak to znamená, že je to možné. A také ve verši jedna říká, že to bylo zjevení. Takže tohle, věřím, spadá pod klasifikaci zjevení. V Jobovi 7,14 se píše: „*děsíš mě skrze sny a přepadáš mě viděními.*“ Takže tohle je přesně to, co Bůh udělal. Zděsil mně skrze zjevení. Dále, trvalo mi téměř rok, než jsem se úplně uklidnil a byl zase jako každý normální člověk. Bylo to tak rozrušující a traumatizující, že to zcela změnilo můj pohled na svědectví druhým lidem a na to, jak moc ocenit, z čeho nás Bůh zachránil. Požádal jsem svoji ženu, jestli by s vámi sdílela to, jak mně našla v obýváku, protože já si tuhle část nepamatuji.

Jeho žena: Bylo to okolo 3:23 ráno, když jsem se probudila. Pamatuji si to, protože jsem se podívala na naše digitální hodiny a Bill nebyl vedle mě. Slyšela jsem křik, který přicházel z našeho obýváku a tak jsem se rozhodla, že se tam půjdu podívat a našla jsem Billa v pozici, v které jsem ho ještě neviděla. Ten, kdo zná Billa ví, že je od přírody konzervativní a velmi tichý. Není ten typ, co se rychle vzruší a je velmi emocionální. Viděla jsem ho tam zděšeného, doslova zděšeného, jak si drží hlavu mezi rukama a křičí. Nevěděla jsem, co dělat. Myslela jsem si, že má infarkt. Tak jsem se začala modlit a on brečel a říkal: „Modli se, ať to Bůh vezme z mé hlavy, Bůh mně vzal do pekla. Cítím se, jako bych umíral. Nemůžu to vydržet!“ Tak jsem se za něj začala modlit a asi po dvaceti minutách se začal uklidňovat. Byl jako někdo, kdo přežil vážnou autonehodu, ne jako někdo, kdo měl jen špatný sen a probudil se.

Bill: Když jsem se vrátil zpátky, tak jsem chtěl zjistit, jestli je někdo v Bibli, kdo zažil peklo, takže jsem začal svoje hledání, bavil jsem se s Chuckem Misslerem, Billem Scallerem a on řekl, že Jonáš zažil peklo. V Jonáši 2:7 se píše: *„Sestoupil jsem ke kořenům horstev, závory země se za mnou zavřely navěky. Tys však vyvedl můj život z jámy, Hospodine, můj Bože“*, takže v Bibli je minimálně jeden člověk, který zažil peklo. Začal jsem hledat a našel jsem okolo 400 veršů, které popisují to, co jsem viděl, slyšel, cítil. Vše, co vám říkám je zapsáno v Bibli. Budu jmenovat pár z nich jak půjdeme dál, ale nemůžu jmenovat všechny. Také jsem zjistil, že je dalších 14 lidí, kteří zažili nějakou část pekla. Většina z nich byly klinické smrti, lidé v nemocnici, lidé, kteří umřeli a pak se vrátili zpátky.

Takže pojďme přímo k věci. Moje žena a já jsme byli na nedělní modlitební, na kterou pravidelně chodíme, vrátili jsme se domů jako pokaždé a šli spát. Okolo tří hodin ráno jsem byl vzat. Nevěděl jsem jak jsem se tam dostal, až do té chvíle než jsem se vrátil a Pán mi to vysvětlil. Najednou jsem se ocitl ve vězeňské cele. Úplně normální cela, jakou byste si představili. S kamennými zdmi a závorou na dveřích. V té chvíli jsem nevěděl, kde jsem. Jediné, co jsem věděl, že tam bylo extrémní, strašné horko. V té cele bylo tak horko, že jsem nevěřil, že jsem naživu. Nemohl jsem se vůbec hýbat kvůli tomu horku, ale byl jsem stále naživu. Na chvílku tam bylo světlo, věřím, že Boží přítomnost tam byla kvůli mně, abych mohl vidět vzhled té cely. Ale asi po minutě nastala tma. V Izajáši 24:22 stojí: *„Budou sebráni, jako je sebrán vězeň do jámy, a budou zavřeni pod zámek; po mnohých pak dnech budou potrestáni.“*, Přísloví 7:27 *„Její dům - toť cesty do podsvětí, vedoucí do komor smrti.“* Takže část pekla má místnosti. Job 17,16: *„Závory podsvětí zapadnou, až se spolu do prachu uložíme.“* Takže znovu, vše co jsem viděl je už v Bibli.

Ocitl jsem se tedy v cele spolu se čtyřmi dalšími bytostmi. Nevěděl jsem v tu chvíli, že to jsou démoni, protože jsem tam byl jako nespasená osoba. Bůh vzal z mé mysli, že jsem křesťan. Nevěděl jsem proč, ale vysvětlil mi to na cestě zpátky. Nevěděl jsem, co jsou zač, ale byly obrovské. Kolem 12-14 stop vysoké. Lidé, kteří zažili podobné věci, viděli stejné demony jako já. Pokusím se je popsat. Byli celí šupinatí, s gigantickými čelistmi, obrovskými vyčuhujícími zuby. Ten druhý byl pokryt něčím jako ploutvemi, ostrými jako struhadlo, měl dlouhé ruce bez nějakého poměru a všechno bylo deformované, zkroucené a bez symetrie. Jedna ruka dlouhá, druhá krátká. Hrozně vypadající bytosti. A celou dobu se rouhali Bohu. A mně zajímalo, proč celou dobu proklínají Boha? Proč ho tak nenávidí? A potom obrátili svoji pozornost ke mně a já jsem cítil, že stejnou nenávist, co mají k Bohu, mají i ke mně. A zase. Proč mně tak nenávidí? Nic jsem jim neudělal. Nenáviděli mně nenávistí, jakou jsem na zemi nikdy nezažil. Daleko za hranicí, jakou může člověk nenávidět. A já jsem věděl, že byli posláni ke mně, aby mně mučili.

Chtěl bych říct, že tam byly věci, které nevím jak, jsem věděl. Je to, jako kdyby byly vaše smysly v pekle bystřejší. Byl jsem si vědom více věcí, než ve svém fyzickém těle. Byl jsem si vědom vzdáleností, času atd. Mnohem víc, než tady. A jedna z věcí, kterou jsem věděl, že jsou posláni, aby mně navěky trápili. Tak jsem tam tak ležel a neměl jsem vůbec žádnou sílu v mém těle. A říkal jsem si: Jak to, že se můžu s těžší hýbat? Co se se mnou stalo? A jeden ten démon mě zvedl a hodil se mnou do zdi, jako by hodil se skleničkou. Tak byl silný. A každá kost v mém těle praskla. Cítil jsem jak praskla. A cítil jsem bolest. Ležel jsem na zemi a prosil o slitování. Ale tyhle bytosti nemají žádné slitování. Vůbec žádné slitování. Ten druhý s těmi ostrými ploutvemi mě zvedl a rozřezal moje tělo. Byla to tak intenzivní nenávisť, že jsem se ptal sám sebe: Proč jsem ještě naživu, proč musím tohle prožít? Nerozuměl jsem, proč nejsem mrtvý. Maso na mně viselo v cárech a nebyla tam žádná voda ani krev. Jen visící maso, protože život je v krvi a v pekle není žádný život, žádná voda. Izajáš 14,9: *I nejhlubší podsvětí (peklo; KR) je kvůli tobě rozrušeno, čeká na tvůj příchod, probudilo kvůli tobě přízraky, všech vojevůdců země. Všechny krále pronárodů přimělo vstát ze svých trůnů.*, Žalm 88,4-5: *Samým zlem se sytí moje duše, k podsvětí spěje můj život. Jsem počítán k těm, co sestupují v jámu, jsem jako muž, který pozbyl síly.* A my víme, že ďábel má sílu. Jako ten demonizovaný, pobíhající po hřbitovech. (Lukáš 8,27-33) Nemohli ho spoutat ani řetězy, protože je rozlámal. Také jsem vnímal, že mají asi tisíckrát větší sílu než lidé, takže i kdybych měl svoji normální sílu, nemohl bych proti nim obstát. Nemají žádné slitování.

A ten pach z těch démonů byl tak hrozný, že ho nemohu popsat. Ale pokusím se. Byl to smrad jako pálicího se masa, zkyslého mléka, zkažených vajec a všeho co si jen dokážete představit. Jako kdybyste si vzali tohle, vynásobili tisíci a dali si to k nosu a vdechli to. Bylo to tak toxické, že by vás to tady zabilo. Zase jsem si říkal: Proč tohle musím prožít? Ten smrad je tak hrozný. Ale nemůžeš umřít. Musíš to vytrpět. To mučení je popsáno v Deuteronomiu 32, 22-24 *Mým hněvem se vznítí oheň, až do nejhlubšího podsvětí šlehá, pohltí zemi i to, co se z ní těží, sežehne základy hor. Samé zlo na ně shrnu, vystřelím na ně své šípy. Budou vysílení hladem, stráveni nákazou, přehořkou morovou ranou. Vydám je zubům šelem a jedovatým plazům v prachu.* V pekle není žádná milost. Milost je v nebi.

Další věc je, že Bůh udělal člověka nejvyšší formou stvoření. A démoni jsou nejnižší. Jako lidé se snažíme vylepšit naše životy. Učíme se... Ale v pekle jsou démoni, stvoření s nulovým IQ, absolutně ignorantní bytosti. Všechno, co znají je nenávisť vůči Bohu a lidem. A tito démoni řídí peklo, rozhodují o tvém životě a ty s tím nic neuděláš. Izajáš 5,14: *Podsvětí roztáhne svůj chrťán a dokořán rozevře svou tlamu. Do něho sestoupí jeho důstojnost i jeho hlučící dav, jeho hukot a jásot.* Ezechiel 32,24: *Tam je Élam, kolem jeho hrobu všechen jeho hlučící dav, všichni skolení, padlí mečem, neobřezanci, kteří sestoupili do nejhlubších útrob země; šířili svůj děs v zemi živých, nesou hanbu s těmi, kdo sestupují do jámy.*

Ležel jsem v té cele a najednou nastala tma. Černo černá tma. Temnota, jakou jsem nikdy předtím necítil a to jsem byl v jeskyních a železných dolech. Byla tam temnota, jakou si člověk nedokáže představit. Nějak se mi podařilo se vyplazit ven. Nechali mě jít a já jsem si pamatoval, kde byly dveře. Dostal jsem se ven a podíval jsem se jedním směrem a všechno bylo černé. Jediné, co jsem slyšel, byl jekot. Lidé, miliardy lidí, kteří tam ječeli. Bylo to tak hlasité. Pokud jste někoho slyšeli ječet, tak víte, jak je to otravné. A když tady ječí miliardy lidí, ani si nedovedete představit, jaký to má dopad na vaši mysl. Nedá se to vydržet. **Chceš si rukama zacpat uši, ale je to tak hlasité a ty se nemůžeš dostat od toho řevu. A ten strach, co tě zachvacuje je tak neuvěřitelný. Protože tam dominuje strach, není tam žádná Boží přítomnost. Musíš prostě vydržet ten strach a mučení v naprosté tmě. Nic nevidíš a nevíš, co přijde dál.** Někaké verše mluví o temnotě Žalm 88, 6-7 *Jsem odložen mezi mrtvé*

jako skolení, co leží v hrobech, na které už ani nevzpomeneš, kteří jsou zbaveni ochrany tvých rukou. Odložil's mě do nejhlubší jámy, do temnoty hlubin. Je tam temnota, která jde cítit. Exodus 10,21: Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vztáhni svou ruku k nebi a egyptskou zemi zahalí temnota, taková temnota, že se dá nahmatat." Můžeš cítit tu temnotu.

Ten strach byl tak mocný, že tě úplně sevře. Je to jako, když se díváte na nějaký horor a najednou něco vyskočí a ty cítíš leknutí. Tak vezmi to "Oh" v tu sekundu a vynásob to alespoň tisíckrát. Tak tam zůstáváš po celou dobu. A já vím něco o strachu. Když jsem byl menší, tak jsem jezdil surfovat. Byli jsme v Coco na Floridě. A jednou, když jsme byli na vodě se najednou kolem nás objevila skupina žraloků. Jeden z těch žraloků se mi zakousl do prkna přesně v půlce, chytil mě za nohu a shodil mě do vody. Měl jsem nohu v čelistech toho žraloka. To jsem ještě nebyl křesťan, ale najednou mě ten žralok pustil. Víím, že Bůh nechal toho žraloka otevřít tlamu, ale ten strach, co máš v tu chvíli je absolutně ohromující. Nevím, kdo z vás někdy viděl film Čelisti, ale to je úplně nic, v porovnání s tím, čím člověk v tu chvíli prochází. Ten strach byl děsný. Tomu chlápku, který byl vedle mě, jeden žralok ukousl kus nohy. Vytáhli ho na pláž. Všude byla krev a on křičel. Takže já víím, co je to strach, ale tenhle strach je nic v porovnání se strachem, který jsem cítil v pekle a to si myslím, že jsem zažil jeden z nejhorších strachů, co jdou na Zemi zažít. Izajáš 24:17-18 *Postrach, propast, past na tebe, obyvateli země! Kdo uteče před hlučícím postrachem, padne do propasti, a kdo vyleze z propasti, do pasti se lapí, otevřou se nebeské propusti shora a budou se třást základy země.* Jeden muž navštívil jedno vězení a strávil tam noc. Nemohl pochopit, jak hlasité to bylo. Nemohl vůbec spát. Lidi tam křičeli ze spaní a brečeli. Celou noc. O co víc v pekle. Jób 18:14 *Vytržen z bezpečí svého stanu musí kráčet v náruč Krále hrůzy. Dábel je rozhodně Král hrůzy.*

Nyní jsem byl ven z cely a když jsem se podíval na druhou stranu, viděl jsem plameny ohně asi deset mil ode mne a věděl jsem, že to má asi tři míle napříč. Ty plameny osvětlovaly kousek toho prostoru, takže jsem mohl vidět trochu povrch pekla tím směrem. Ta temnota byla tak těžká, že pohltila veškeré světlo. Bylo ale možné vidět trochu tím směrem. Všechno bylo hnědé. Tím myslím žádný zelený list, žádný život v jakékoliv podobě. Jen kameny, prach, černé nebe a smog ve vzduchu. Deuteronomium 29:22 *celou zemi spálenou sírou a solí, že není osévána, že v ní neklíčí a nevzchází žádná bylina, že je vyvrácená jako Sodoma a Gomora, Adma a Sebójím, které vyvrátil Hospodin ve svém hněvu a rozhořčení.* Je to tak strašně divné být v zemi, kde není život. Všechno je tam mrtvé.

To horko bylo tak intenzivní, že se to nedá ani popsat. Judův 1:7 *Podobně jako oni i Sodoma, Gomora a okolní města se oddaly smilstvu, propadly zvrhlosti, a jsou nám výstražným příkladem trestu věčného ohně.*

Žalmy 11:6 *Sešle na svévolníky déšť žhavého uhlí a hořící síry, jejich údělem se stane žhoucí víchr. **Všechny tyto věci by tě normálně zabily, ale ty nezemřeš. Musíš to všechno vydržet.*** Chtěl jsem mít konečně klid v mysli, dostat se pryč od toho jekotu. Jako když máš těžký den, vrátíš se večer domů a tvůj mozek potřebuje trochu klidu. Ale tady to musíš snášet. Nikdy se od toho křiku nedostaneš. Izajáš 57:21 *Nemají pokoj svévolníci, praví můj Bůh.*

Další věc je, že jsi nahý. Musíš vydržet stud. Ezechiel 32:24 *Tam je Élam, kolem jeho hrobu všechen jeho hlučící dav, všichni skolení, padlí mečem, neobřezanci, kteří sestoupili do nejhlubších útrob země; šířili svůj děs v zemi živých, nesou hanbu s těmi, kdo sestupují do jámy. Jób 26:6 *Podsvětí je před ním obnaženo, říše zkázy nepřikryta. Bůh může vidět do pekla. Je to pro něj možné.**

V pekle není žádná voda. Žádná vlhkost vzduchu. Je tam tak sucho, že zoufale toužíš po kapce vody. Jen jedné. Lukáš 16,19-31: *Byl jeden bohatý člověk, nádherně a vybraně se strojil a den co den skvěle hodoval. U vrat jeho domu lehával nějaký chudák, jménem Lazar, plný vředů, a toužil nasytit se aspoň tím, co spadlo se stolu toho boháče; dokonce přibíhali psi a olizovali jeho vředy. I umřel ten chudák a andělé ho přenesli k Abrahamovi; zemřel i ten boháč a byl pohřben. A když v pekle pozdvihl v mukách oči, uviděl v dáli Abrahama a u něho Lazara. Tu zvolal: 'Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň špičku prstu ve vodě a svlaží mé rty, neboť se trápím v tomto plameni.'* Abraham řekl: 'Synu, vzpomeň si, že se ti dostalo všeho dobrého už za tvého života, a Lazarovi naopak všeho zlého. Nyní on se raduje a ty trpíš. A nad to vše je mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo - i kdyby chtěl, nemůže odtud k vám ani překročit od vás k nám.' Řekl: 'Prosím tě tedy, otče, pošli jej do mého rodného domu, neboť mám pět bratrů, ať je varuje, aby také oni nepřišli do tohoto místa muk.' Ale Abraham mu odpověděl: 'Mají Mojžíše a Proroky, ať je poslouchají!' On řekl: 'Ne tak, otče Abrahame, ale přijde-li k nim někdo z mrtvých, budou činit pokání.' Řekl mu: 'Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.'"

Chtěl jenom namočit špičku prstu ve vodě, kvůli jedné kapce. Byla by drahocenná. Jedna kapka. Ale ty nikdy nedostaneš ani jednu kapku. Je těžké si představit, jak sucho máš v puse. Je to jako kdybys běžel maratón skrz Death walley a byl tam několik dní bez vody. Něco takového. Další věc. Když viděl ten boháč Abrahama, jak ho mohl poznat? V životě ho neviděl. V pekle jsou určité věci, které prostě víte.

Jeden z démonů mě chytil, hodil mě zpátky do cely a všechno to mučení začalo znovu. Začal mi drtit lebku. Křičel jsem a prosil o milost. Žádná milost. Každý z nich mě chytil a chtěli mi utrhnout ruce a nohy. A já jsem si myslel: Tohle nemůžu vydržet. A najednou mne něco chytlo a vytáhlo mě z té cely. Víím, že to byl Pán, ale tehdy jsem to nevěděl. Byl jsem tam jako nespasená osoba.

Najednou jsem se octl vedle ohně. Stál jsem podél propasti, jakoby pod slují, něco jako jeskyně nebo tunel, který jde nahoru. Byl jsem u toho ohně a skrz plameny jsem mohl vidět těla lidí, křičících, křičících a prosících o milost. Hořeli tam. A já jsem věděl, že tam nechci. Ta bolest, kterou jsem si už prožil mi stačila, ale to horko a plameny byly horší. A tito lidé prosili o to, dostat se ven. A kolem okraje té propasti stály obrovské bytosti, a když se lidé snažili dostat ven, hodily je zpátky do ohně. To místo je tak otřesné, všechny tyhle věci cítíš najednou: Máš žízeň, hlad, jsi vyčerpaný a nikdy neusneš. Zjevení Janovo 14:11: *A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno. Nikdy se tam nevyspíš. Jen si představ, jaké to je, nikdy nejit spát.*

Věděl jsem, že umístění pekla je v centru země. 3 700 mil hluboko, a my víme, že průměr Země je asi 8 000 mil. Takže to je tak nějak v prostředku. Numeri 16:32-33: *země otevřela svůj chřtán a pohltila je i jejich obydlí a všechny lidi, kteří byli s Kórachem, i všechn majetek. Sestoupili do podsvětí zaživa se vším, co bylo jejich, a země se nad nimi zavřela; zmizeli z prostředku shromáždění. Teď je peklo tam, později bude peklo a smrt přemístěno do okolní temnoty. To bude po soudném dni. Teď je peklo v centru Země.*

Takže jsem stál vedle té propasti a viděl jsem všechny ty demony různé velikosti a tvarů. Všechny druhy deformovaných ošklivých bytostí, které si jen dokážete představit. Velcí pavouci, obrovské krysy, hadi a červi. Izajáš 14,11: *Do podsvětí byla svržena tvá pýcha, hlučný zvuk tvých harf. Máš*

ustláno na hnilobě, přikrývku máš z červů." Stály v řadě kolem zdi a zdálo se mi, že jsou připoutáni řetězy. A já jsem si říkal: Proč jsou připoutáni ke zdi? Judův 1:6 *Také anděly, kteří si nezachovali své vznešené postavení, ale opustili určené místo, drží ve věčných poutech v temnotě pro veliký den soudu.* Možná, že tohle je to, co jsem viděl. Nevím. Ale byl jsem rád, že byli připoutaní. Nechtěl jsem, aby se ke mně dostali. Všichni mě nenáviděli.

Začal jsem stoupat nahoru tím tunelem, opustil jsem ty plameny, takže bylo temněji. Viděl jsem všechny ty bytosti podél stěn. Měly opravdu velkou sílu. A já jsem si pomyslel: kdo by mohl bojovat s těmi bytostmi? Ten strach z nich byl ohromující.

Ta nejhorší věc v pekle, horší než mučení a vše ostatní je: zaprvé, rozuměl jsem, že celou tu dobu je nahoře na Zemi život a že lidé nahoře nemají ani zdání o tom, že tento svět tady dole existuje. Jsou tu miliony lidí, kteří trpí a prosí o jedinou příležitost, aby se odtamtud dostali. Ale nedostanou ji. A jsou šíleností bez sebe, kvůli tomu, že měli příležitost uvěřit v Ježíše, ale teď tam musí zůstat navěky. To je ta nejhorší věc v pekle, že tam není absolutně žádná naděje dostat se ven. Rozuměl jsem tam věčnosti. Tady si jen těžko uvědomíte, co to znamená navěky, ale tam jsem to chápal. Věděl jsem, že tam budu navěky, navěky, navěky a nebudu mít šanci se odtamtud dostat. Myslel jsem na svoji ženu. Když jsme se brali, slíbil jsem jí, že nás nic nerozdělí. Že budu napořád s ní. Ale já jsem se k ní teď nemohl dostat. Už jsem ji nikdy nemohl vidět a ona neměla ani tušení, kde jsem byl. A tahle myšlenka mě absolutně srazila. Rozuměj tomu. Už se nikdy odtamtud nedostaneš. Nikdy. Tady na Zemi máme vždycky nějakou naději. I lidé v koncentračním táboře měli naději, že se odtamtud dostanou, nebo přinejmenším zemřou. Nikdy jsi nezažil absolutní beznaděj. Izajáš 38:18 *Vždyť podsvětí nevzdává ti chválu, smrt tě nedovede chválit, ti, kdo sestoupili do jámy, už nevyhlížejí tvou věrnost.* Žádná naděje pro pravdu. A ta pravda je Ježíš.

Takže já jsem stoupal nahoru tím tunelem, měl jsem strach a náhle, zcela náhle se zjevil Ježíš. Jasně světlo osvětlilo toto místo. Mohl jsem jen vidět Jeho obrys. Obrys člověka. Neviděl jsem mu do tváře. Podíval jsem se do toho světla a prostě padl na kolena. Nemohl jsem dělat nic jiného, než ho uctívat. Bylo to tak úžasné. Jednu vteřinu jsem byl ztracen na věky a teď, jsem z toho pryč, protože jsem už znal Ježíše. Tito lidé se odtamtud nemohou dostat, ale já jsem byl už spasený. Už jsem znal Ježíše. Věděl jsem, že není žádná cesta z tohoto místa. Ježíš je ta jediná cesta, která tě může chránit před tím, aby ses tam dostal. Zjevení Janovo 1:14-15, 17 *Jeho hlava a vlasy bělostné jako sněhobílá vlna, jeho oči jako plamen ohně; jeho nohy podobné kovu přetavenému ve výhni a jeho hlas jako hukot příboje. Když jsem ho spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý; ale on vložil na mne svou pravici a řekl: "Neboj se. Já jsem první i poslední. To samé se stalo i mně. Padl jsem k jeho nohám jako mrtvý. A teď si myslíte, že jsem se ho musel zeptat na milion otázek, ale když jste tam, nemůžete jinak, než ho uctívat a děkovat mu za to, od čeho vás zachránil. Když jsem se uklidnil alespoň na tolik, abych byl schopen formovat myšlenky, zeptal jsem se: Pane, proč jsi mě poslal na tohle místo? A on odpověděl: „Protože lidé nevěří, že tohle místo existuje. Dokonce někteří z mých vlastních lidí nevěří, že existuje.“* Byl jsem šokován. Každý křesťan by měl věřit v peklo. Ale ne každý věří v doslova „hořící peklo“. Zeptal jsem se: Pane, proč sis vybral mně? A on mi neodpověděl. Nemám tušení proč si vybral zrovna mně. Moje žena a já nenávidíme kruté filmy, nemám rád léto a už vůbec ne horko. Ale neodpověděl mi. Řekl: Jdi a říkej, že nenávidím tohle místo a že není moje přání, aby jedno z mých stvoření šlo na tohle místo. Ani jedno. Nikdy jsem tohle místo nestvořil pro člověka. Bylo stvořeno pro ďábla a jeho anděly. Musíš jít a říct jim to.“ A já jsem si myslel pro sebe: Pane, oni mi neuvěří, budou si myslet, že jsem se zbláznil nebo měl špatný sen, nemyslíš? Pán odpověděl: Není

tvoje práce je usvědčit. To je práce Ducha Svatého. Ty jen jdi a řekni jim to. Řekl jsem: Ano Pane, půjdu.

Nemusíš přemýšlet, co si o tobě budou lidi myslet, jen jdi a Bůh udělá zbytek. A zeptal jsem se: Pane, proč mě tak nenávidíš? „Protože jsi vytvořen k mému obrazu a oni mě nenávidí.“ Dábel nemůže udělat nic proti Bohu, ale může zranit jeho stvoření. Proto dábel nenávidí člověka, podvádí ho, chce ho dostat do pekla a sesílá na něj nemoci. Cokoliv, aby člověku ublížil.

V tu chvíli mě Bůh zaplavoval jeho myšlenkami. Dovolil mi dotknout se části jeho srdce. To, jak moc miluje člověka je neuvěřitelné. Nemohl jsem to pobrat v tomto těle. My milujeme svoji ženu, děti, ale tahle láska se vůbec nedá srovnat s tím, jak moc Bůh miluje nás. Jeho láska je nekonečně větší, než ta naše. Efezským 3:19 *poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání*. Nemohl jsem uvěřit tomu, jak moc miluje člověka, že by zemřel, jen aby jeden člověk nešel do pekla. A tak ho to zraňuje, když vidí jedno své stvoření tam jít. Bolí ho to a pláče, když vidí jednu osobu, jak jde do pekla.

Musím jít a svědčit. Sebrat poslední dech a říct světu o Ježíši. Jak je dobrý. Myslím tím, že my máme evangelium a to je dobrá zpráva. A svět ji nezná. Někdo jim to musí říct. Lidé mají nedostatek vědomostí o tomto místě. Bůh chce, abychom šířili to, jak je dobrý a jak nenávidí tohle místo. Řekl mi také: „Řekni jim, že přijdu velmi, velmi brzo“ A znovu „Řekni jim, že přijdu velmi, velmi brzo“. Teď si říkám, proč jsem se nezeptal: A co je u tebe brzo? Ale když jste vedle Něj, chcete ho jen uctívat. Ten pokoj a láska, který vás naplňuje, když jste vedle Něj je nepopsatelný. Byl jsem na mnoha pomazaných shromážděních, ale tohle se nedá srovnat.

Když jsem se podíval nahoru, viděl jsem ty démony, připoutané ke zdi. Byli tak malí. Vypadali jako mravenci. Byli pořád velcí, ale s Boží mocí vedle vás vypadali jako mravenci. **Řekl mi: „Ty je máš svazovat a vyhánět v mém jménu“**. Oh, ta moc, kterou nám dal. Vyvstala ve mne troufalost. Ty obludo, ty cos mě mučila, teď si pojd'... Asi trocha starého „já“ se probralo.

Opustili jsme peklo a směřovali nad povrch Země. Nahoru. Potom jsem se otočil a podíval se na Zemi. Bylo to úžasné dívat se na Zemi. A já vím, že to Bůh udělal pro mě. Mohli jsme peklo opustit jinou cestou. Věděl, že jsem už jako malé dítě chtěl vidět Zemi z vesmíru. Možná jsem se díval moc na Star Track. Vidět ji, jak visí na ničem. Jób 26:7 *On roztáhl sever nad pustotou, nad nicotou zavěsil zemi*. A já jsem se ptal: Co ji drží nahoře? Bůh to všechno tak perfektně řídí. Nespadne ti ani vlas, aby o tom On nevěděl.

Když jsme sestupovali dolů, procházeli jsme tepelným obalem Země. A já si říkal: Jsem zvědavý, jak to proletíme? Ale proletěli jsme. Žádný problém. Ježíš musel určitě přivířit oči „Musím to s ním vydržet“. Blížili jsme se rychle ke Kalifornii, k mému domu a prošli jsme střechou. Viděl jsem sebe, jak ležím na podlaze. A to mě opravdu zarazilo. Říkal jsem si: To nemůžu být já. Já jsem tady. Tohle je mé pravé já. V Bibli Pavel říká, že jsme jen stan. Opravdu mě to zarazilo. Je to jenom stan. V podstatě to nic není. Je to jen dočasné. Tohle jsem pravý já. Ten život, co tady žijeme vyprchá jako pára. Sto let, to je jako nic. Máme žít pro Boha. To, co děláme tady na zemi se počítá do věčnosti. Musíme vyjít ven a svědčit. Zachraňovat ztracené. Nemusíme se starat o ty maličkosti, o které se pořád staráme a visíme na nich. Potřebujeme jít a kázat tu dobrou zprávu, protože ten čas rychle vyprchá.

Viděl jsem svoje tělo. Je to jako když vystoupíte z auta, podíváte se zpátky na svoje auto. Nejsi to ty. Je to tvoje auto. Řekl jsem: Pane, neodcházej, chci být s tebou ještě chvíli. Ale On odešel. Něco mě chytlo a vtáhlo do mého těla. Právě tam, když odešel, se mi všechn ten strach a utrpení vrátil do mysli. V Bibli se píše, že dokonalá láska zahání strach a celou tu dobu jsem byl vedle dokonalé lásky. Když odešel, všechno se vrátilo a já to nemohl vydržet. Křičel jsem a byl jsem v agónii. Věděl jsem, že tohle tělo nemohlo ustát tenhle druh strachu. Nemůže vydržet takový tlak.

Byl jsem schopen se modlit: Pane, vezmi to z mé mysli. Normálně byste museli procházet vším možným psychologickým léčením, abyste se dostali z toho traumatu, ale Bůh nechal vzpomínky a vzal trauma.

Jestli ty, co to čteš neznáš Ježíše, musíš si položit otázku: Věřím tomuhle chlápku? Tomu co viděl? Ale mnohem více: Tomu, co říká Bible o tom místě. Chceš si to risknout a říct: Ne, já tomu nevěřím. Nevěřím, že je to skutečné. Hodit stranou veškeré Boží Slovo. Opravdu to chceš risknout? Jde o věčnost. Mně by to připadalo opravdu bláznivé. Nenech ďábla, aby tě pořád podváděl. Ty bytosti tam dole se smály, a stejně se bude smát ďábel tobě, protože ty jsi měl příležitost uvěřit v Ježíše, ale zmeškal jsi to. Ale jak jsi jednou tam, není cesty zpět. Absolutně žádná možnost dostat se odtamtud. Byl bys ztracený navěky.

Můžeš si říct: „Já žiju docela dobře, nezasloužím si tohle místo.“ A ty pravděpodobně žiješ docela dobře, v porovnání s ostatními. Ale to není to, s čím se máš porovnávat. Musíš se porovnávat s Božími standarty a ty jsou mnohem vyšší. Ve svém slově říká: Jestli jsi jednou v životě zalhal, to z tebe dělá lháře. Jestli jsi jednou v životě něco ukradl. Jen jednou, třeba jen kancelářskou sponku. To z tebe dělá zloděje. Jestli jsi byl bezdůvodně rozzuřený, jestli jsi neodpustil někomu, kdo ti udělal něco zlého, jestli jsi koukal dychtivě po ženách, to z tebe dělá hříšníka a nemůžeš se dostat do nebe. Nemůžeš se do nebe dostat svými vlastními skutky. Je to nemožné.

Záleží na tom, s čím se srovnáváš. Je to jako, když se jednou večer jedna žena dívala na kopec, na kterém se pásly ovce. A říkala si. Ty ovce jsou tak krásně bílé. Přes noc napadl sníh a když se ta žena ráno šla podívat na ty ovce, byly úplně šedé, v porovnání s tím sněhem.

Nemůžeme se do nebe dostat svými skutky. Potřebujeme někoho, kdo to udělá za nás. Bůh to pro nás udělal jako dárek zdarma. Jan 14:6 *Ježíš mu odpověděl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. On je ta jediná cesta, jak se vyhnout tomuto místu.*

Bylo by ale divné, rozhodnout se jenom ze strachu z pekla. Proto ti chci říct: Bůh poslal svého jediného syna, aby umřel, byl mučen, ponížen a mnoho dalších věcí, jenom proto, aby ty jsi mohl být s ním v nebi. Tolik mu na tobě záleželo. A Ježíš šel do toho dobrovolně. Věděl předem, co ho čeká. Věděl, že bude muset hodně protrpět, ale neřekl NE. Obětoval vše, aby ty jsi mohl vše získat. Dej mu šanci.

Na světě jsou miliony lidí, kteří každý den prožívají, jak je úžasné být s Bohem. Také museli udělat v minulosti ten krok víry a říct: Bože, jestli jsi, dej se mi prosím tě poznat. A On odpověděl. Bůh zaslibuje, že kdo ho bude z celého srdce hledat a bude ho upřímně chtít poznat, tak tomu se dá poznat. Není to o tom, že někdo slepě věří, je to o tom, že osobně zná Boha.

Jestli se chceš dneska rozhodnout, že do toho půjdeš, že chceš být s Bohem, modli se nahlas tuto modlitbu. Je to jen vzor pro ty, kteří nevědí co říct:

Bože, zjistil jsem, že jsem hříšník,
Je mi tak líto těch všech věcí, které jsem v životě udělal špatně.
Prosím tě, odpusť mi to. Je mi to opravdu líto.
Zjistil jsem, že když si rozhoduju o svém životě sám, tak to nikam nevede.
Dávám ti teď svůj život. Nechci si ho řídit už sám.
Přijď a ved' mně.
Děkuji ti, že jsi mně zachránil a že jsem teď tvoje dítě.
Díky za to, že mým domovem je teď nebe.
Amen

Pokud jsi se modlil tuto modlitbu, tak ti gratuluji a chci ti říct, že jsi teď udělal nejdůležitější rozhodnutí ve svém životě. Je teď důležité, abys našel ve svém okolí nějaké křesťany, kteří také milují Boha. Možná si myslíš, že církve akorát vyždímávají lidi a že to zvládneš bez toho, aby ses zapojil do církve. Ale není to pravda. Ne všechny církve jsou stejné. Jsou i takové, které opravdu milují Boha a žijí podle Bible. Opravdu to sám nezvládneš. Je ještě mnoho mnoho úžasných věcí, které o Bohu nevíš. Církev ti pomůže v tvých bojích i v poznávání Boha.

Bůh ti žehnej

Přeložil a upravil Jakub Matějů